

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1671/2021
21.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Симић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Београду, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 5883/20 од 01.10.2020. године, у седници одржаној 21.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 5883/20 од 01.10.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 14299/18 од 27.12.2019. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца због правноснажно пресуђене ствари. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 12.000,00 динара. Ставом трећим изреке, отказано је рочиште заказано за 15.01.2020. године.

Правноснажним решењем Апелационог суда у Београду Гж 5883/20 од 01.10.2020. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепеног решења и обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 3.000,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1.

овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Наиме, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана закона не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Трошкови поступка представљају споредно потраживање, па се према цитираном члану 28. ЗПП, не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев, због чега ревизија није дозвољена.

Околност што је другостепени суд преиначио решење о трошковима поступка, не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никада није дозвољена, према врсти одлуке која се побија, применом члана 403. у вези са чланом 28. став 1. и 420. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић